

# AUTORITETAS IR DALYVAVIMAS, SPRENDIMŲ PRIĖMIMAS

VI TEMA SUSITIKIMAMS



*Iš Evangelijos pagal Joną:*

Pasirodęs savo mokiniams ir papusryčiavęs su jais, Jėzus paklausė Simoną Petrą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane labiau už šituos?“ <...>

Jėzus paklausė dar ir trečią kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Petras nuliūdo, kad Jėzus trečią kartą klausia: „Ar myli mane?“, ir atsakė: „Viešpatie, tu viską žinai. Tu žinai, kad tave myliu.“ Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avis.“ *Jn 21, 15–19*

## KELETAS MINČIŲ

- Įšventintieji tarnautojai kojų mazgojimu primena ir patys prisimena Šventimų prasmę – Kristaus pavyzdžiu tarnauti Bažnyčiai ir už jos ribų. Tai ir yra autoriteto jėga – persiimti Kristaus jausmais ir veikimo būdu.
- Kristaus autoritetas kyla iš Jo gebėjimo patarnauti. Būtent tarnavimas yra didžiausias ir subtiliausias menas. Ne įgimtas, o įgyjamas.
- Apie autoritetą Bažnyčioje galima kalbėti iš išorės ir iš vidaus.
- Atrodo, kad viena didžiausių šiandienos Bažnyčios krizių yra vadinamoji solidarumo krizė. Nepastebėjome, kaip į Bažnyčios terpę įsismelkė egoizmas.

*Iš Evangelijos pagal Matą:*

Tai įvyko septintojo mėnesio pirmąją dieną <...>  
O Jėzus, pasivadinęs juos pas save, tarė: „Jūs žinote, kad tautų valdovai engia tautas ir didžiūnai rodo joms savo galią. Tarp jūsų to nebus. Jei kas norėtų tapti didžiausias iš jūsų, tebūnie jūsų tarnas, ir kas panorėtų būti pirmas tarp jūsų, tebūnie jūsų vergas. Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį.“ *Mt 20, 25–28*

## KIEKVIENĄ SUSITIKIMĄ AR ASMENINĮ APMĄSTYMĄ

- ✓ pradėkime malda
- ✓ perskaitykime Šv. Rašto ištrauką
- ✓ skirkime laiko tylai, apmąstymui
- ✓ peržvelkime 5–7 min. vaizdo įrašą
- ✓ peržvelkime klausimus
- ✓ skirkime laiko pasidalinimui
- ✓ aptarkime, kas aktualiausia
- ✓ užbaikime malda

Pagrindinis klausimas: *ką Šventoji Dvasia sako mūsų Bažnyčiai šiandien?*



## TIESĄ SAKANT, PIKTNAUDŽIAVIMAS GALI PASIREIKŠTI KIEKVIENO ŽMOGAUS VEIKSMUOSE.

### KLAUSIMAI APMĄSTYMIUI IR PASIDALINIMUI

1. Ko reikia, kad Bažnyčia būtų autoritetas šių dienų krikščionims ir kitiems žmonėms – „pasauliui“?

2. Kaip valdoma mūsų vietinė Bažnyčia? Kaip skatinamas komandinis darbas ir bendra tikinčiųjų atsakomybė?

3. Kokios priemonės ir procedūros taikomos skaidrumui ir atskaitomybei skatinti?

## PRISIMINKIME

✓ Jėzus įsteigė Bažnyčią ir jai vadovauti paskyrė apaštalų kolegiją, kurioje apaštalas Petras yra „uola“ (plg. Mt 16, 18), tas, kuris turi „stiprinti“ brolių ir seserų tikėjimą (plg. Lk 22, 32). Tačiau toje Bažnyčioje, tarsi apverstoje piramidėje, viršūnė yra žemiau pagrindo. Todėl valdžią vykdan tieji vadinami ministri [tarnai], nes pirmine šio žodžio prasme jie yra mažiausi iš visų. Tarnaudamas Dievo tautai, kiekvienas vyskupas jam patikėtai kaimenei tampa vicarius Christi, pavaduotoju to Jėzaus, kuris per Paskutinę vakarienę priklausė numazgoti apaštalam kojų (plg. Jn 13, 1–15). Panašiai ir Petro įpėdinis yra ne kas kita, kaip servus servorum Dei [Dievo tarnų tarnas]. Niekada to neužmirškime! Jėzaus mokiniams vakar, šiandien ir visada vienintelė valdžia yra tarnavimo valdžia, vienintelė galia – kryžiaus galia pagal Mokytojo žodžius. <...> Šiais žodžiais – „tarp jūsų to nebus“ – pasiekiamo Bažnyčios slėpinio esmę ir sulaukiame hierarchinei tarnybai suprasti reikiamos šviesos. (Popiežius Pranciškus, 2015 m. spalio 17 d.)

✓ Vatikano II Susirinkimas nurodo pasauliečiams savo reikalus ir pageidavimus pareikšti ganytojams su laisve ir pasitikėjimu, derančiais Dievo vaikams ir broliams Kristuje. Turimos žinios, kompetencija ir prestižas leidžia pasauliečiams, o kartais net įpareigoja juos reikšti savo nuomonę dėl dalykų, skirtų Bažnyčios gerovei, visuomet vadovaujantis tiesakalbiškumu, drąsa, apdairumu, pagarba ir meile. Įšventintieji ganytojai privalo pripažinti ir skatinti pasauliečių orumą bei atsakomybę Bažnyčioje, noriai naudodamiesi jų patarimu, patikėti jiems Bažnyčios labai tarnaujančias pareigas ir palikti veikimo laisvę bei erdvę, skatinti savanoriškai imtis darbų, atidžiai svarstyti Kristuje pasauliečių teikiamus sumanymus, norus ir pageidavimus. Iš tokios šeimyniškos pasauliečių ir ganytojų bendrystės laukiama daug gėrio Bažnyčiai.



## MELSKIMĖS

Išklausymo ir kontempliacijos Mergele, meilės Motina, amžinųjų vestuvių Nuotaka, užtark Bažnyčią, kurios esi tyriausiasis paveikslas, kad ji niekada savyje neužsisklęstų ir nenustotų aistringai statydinusi Karalystės. Naujosios evangelizacijos Žvaigžde, padėk suspindėti bendrystės, tarnystės, karšto ir dosnaus tikėjimo, teisingumo ir meilės vargšams liudijimui, kad Evangelijos džiaugsmas pasklistų po visą žemę ir nė vienam pakraščiu nestigtų jos šviesos. Gyvosios Evangelijos Motina, džiaugsmo mažutėliams Versme, melski už mus. Amen. Aleliuja.

(Popiežius Pranciškus, Malda iš Evangelii gaudium, 288)